
Ringkøbing Veje. En lille Slutbemærkning

Et stykke journalistik af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Ringkøbing Veje. En lille Slutbemærkning

4

Ringkøbing Veje. En lille Slutbemærkning

Ringkøbing Veje. En lille Slutbemærkning

Ringkøbing Veje.

Jp. 14/12 33[1]

En lille Slutbemærkning.

Først nu ser jeg, at selve Ringkøbing Amtsraad har haft "Jyllandsposten"s Vejdebat paa Dagsordenen med det Resultat, at det høje Raad vedtog en næsten enstemmig Tillidserklæring til sig selv. Et enkelt Medlem forespurgte, hvad jeg monstro havde faaet for at skrive Artiklerne; og jeg skal hertil frimodigt oplyse, at det har jeg faaet godt betalt. De var nemlig gode, og Redaktør Hansen er ikke den Mand, der ikke betaler et godt Arbejde godt. Af ulige større Interesse er det, hvad Amtsraad og Amtsvejsinspektør faar for at holde Vejene i den Orden, hvori de henligger. De fattige Chauffører, der med Nød og næppe kan holde den Bil i Gang, som skaffer dem deres Eksistens, vilde foretrække, at Amtsraadet valgte andre Maader at søge at overtale dem om Vejenes Fortræffelighed paa end ved selv at forsikre, at de virkelig er gode; f. Eks. den Metode: at sætte dem i Stand.

En Mand, hvis Erhverv nøder ham til oftere at befare en Strækning som f. Eks. Viborg-Holstebro, vil ikke være ganske overbevist af selv Amtsraadets Erklæringer, naar hans Bil slingrer hen over Vaskebrætterne, slaar ud med Bagenden, kører ud i det løse Grus ved Siderne (Rabatten er blød ligesom Vejpolitiken). Han faar at mærke, hvad saadanne Veje koster ham i Reparation, men kan jo trøste sig med Muligheden for Lemlæstelse og Dødsfald i den hoppende og tumlende Bil. Eller med, at naar han er gaaet fallit og ingen Bil har mere, vil Vejene engang i Fremtiden være glimrende.

Man oplyste, at Amtsvejsinspektøren er Funktionær og maa ikke udtale sig. Hvorfor er det høje Raad saa strengt mod sin Embedsmand, ganske at nægte ham Talens Brug? Kunde Amtsraadet ikke nok have vist ham den Velvilje at give ham Lov til over for den taalmodigt betalende, om end en Smule utaalmodigt spørgende Befolkning at fremkomme med en og anden lille hensynsfuld Forklaring paa alt det gaadefulde, man ved en Biltur i Vestjylland stilles Ansigt til Ansigt med?

Men endnu i Aarevis vil det altsaa lyde fra intet anende Passagerer: "Der punkterede vi nok", og Svaret komme fra Chaufføren: "Næi, vi kørte bare ind i Ringkøbing Amt". Endnu i Aarevis vil der ligge lange saakaldte Vejstrækninger, som kun kan kaldes gode af Folk, der har faaet Hjernerystelse nok af at køre paa dem eller altsaa er Medlemmer af Amtsraadet. - Jeg har ikke Magt til at byde eller forordne; men jeg har Magt til at tale og protestere, hvor Ret og Rimelighed krænktes, og den Magt vil jeg benytte, til jeg dør. Der er Grænser for, hvor længe der bør ties, og de Grænser var overtraadt her. Der er talt. Og der er svaret. Min Kompliment til Raadet for dets Tillid til sig selv. Det er stort at kunne bevare den, naar alle andres svigter.

Vedersø Præstegaard, i December.

Kaj Munk.

